

Dag Allemaal,

Hier een berichtje uit Cusco om iedereen een update te geven van het wel en wee. Sinds februari zijn we weer hard aan het werk om nieuwe plannen te maken, ons zelf te ontwikkelen en meer families en andere geïnteresseerden te bereiken. We zijn er klaar voor om groter te groeien en willen ons meer en meer gaan presenteren.

Om groter te groeien is het ook nodig dat we zelf professioneler worden, om dit te bereiken hebben we o.a. in februari met het hele team onszelf doelen gesteld die we dit jaar willen behalen.

We willen aan het einde van het jaar dat zeker 100 families ons kennen (staan nu al op 73!). We willen met 7 verschillende instanties een samenwerkingsovereenkomst aangaan. We hebben er nu 3, waarvan er 1 weer ontbonden is...daarover later meer.

We willen dat onze cursussen en scholingen een officieel diploma krijgen vanuit de daarvoor betreffende instanties. Op deze manier krijgen ze meer waarde en kunnen we ook inschrijfgeld vragen waardoor het kostendekkend kan worden.

We willen ook dat iedereen in het team verantwoordelijkheid draagt en punctueel de afspraken nakomt zodat we effectiever werken. Dit lijkt voor Nederland zo logisch, hier is het een heel item.

We willen dat we zelf een zakelijkere houding ontwikkelen, ons uitgangspunt respecterend, zakelijker onderhandelen welke module we aanbieden en voor welke prijs aan wie.

Er zijn dus plannen genoeg en iedereen is vol enthousiasme, met vallen en opstaan, aan het werk. Zo is het niet voor iedereen even gemakkelijk om op tijd het afgesprokene in te leveren, zijn agenda zo te plannen dat het ook daadwerkelijk haalbaar is. Maar iedereen is in proces!

Vol enthousiasme zijn we begonnen met een hulpverleningsproces in Sicuani, een handelsstadje ruim 2 uur van Cusco en weer wat hoger dan Cusco (3800 meter). CEBE San Miguel (speciale school van de staat) heeft ons symposium vorig jaar bezocht en wilde graag een samenwerkingsovereenkomst met ons. Hiervoor hadden ze 2 doelen: het begeleiden van hun 2 auti-klassen en het begeleiden van de ouders thuis (Pedagogische gezinsbegeleiding). De gesprekken

waren heel veelbelovend en ook de manier waarop zij nu al werken met de kinderen gaf ons het idee dat er een goede basis voor de samenwerking was.

In de overeenkomst goed afgesproken dat wij 1x in de 2 weken hen zouden bezoeken, begeleiding aan school zouden bieden en hun families zouden begeleiden. Het CEBE zou onze reiskosten, overnachting en eten vergoeden. De families zouden overeenkomstig hun financiële draagkracht betalen voor de therapieën. Helaas, na 3 hele leuke en interessante bezoeken heb ik op 12 mei een telefoontje gekregen van de directrice dat de oudervereniging van school niet onze kosten wil dekken. De ouders kunnen het niet zelf betalen en dus stopt de samenwerking.

Na eerst ongeloof en veel vragen, nog eens een telefoontje ter verduidelijking, weer verder met goed nadenken en reflecteren, tot de conclusies gekomen dat we er vooral van moeten leren. Het leek allemaal zo mooi en perfect en we zijn keihard tegen de grenzen aan gelopen

van hulpverlening bieden op grotere afstand. Voordat we goed het vertrouwen hebben kunnen winnen van de gezinnen moesten zij al veel betalen voor ons, terwijl het hele arme mensen zijn. Het CEBE wilde dit zó graag dat zij dachten de oudervereniging te kunnen dwingen om het te betalen. Zoals ik eigenlijk al wist werkt dwingen niet in de hulpverlening en dat blijkt ook nu weer.

Op 13 mei met Deyra, Kelly en Cusi (de 3 therapeuten die samen met mij voorlichtingen geven) kritisch geëvalueerd, hun boosheid (“want wij doen het toch goed?”) omgezet in wat wij ervan kunnen leren. We kunnen heel veel vinden, denken en gelijk hebben maar de samenwerking stopt dus dat helpt ons niet. We moeten een manier vinden waarop we wel mensen buiten Cusco kunnen helpen, want de vragen komen steeds meer omdat we bekender worden. Als we niets bieden, wordt er geen goed werk geleverd en blijven de problemen bestaan. We kunnen niet onze hulp bieden zoals we het graag zouden willen, we kunnen wel kijken naar wat we wel kunnen doen. Ik vind dat we tot 2 hele mooie modules zijn gekomen, concreet, praktisch en op korte termijn. Hierdoor blijven de kosten laag en ik hoop dat de opbrengst hoog wordt!

Ondertussen zijn er in Nederland hele leuke acties geweest om geld in te zamelen voor Stichting Abrazos. Zo heeft Mevr. Dane voor haar verjaardag geen kado's gevraagd maar wilde ze geld inzamelen voor onze stichting. De opbrengst van haar actie is €450,00, goed hè! Mevr. Dane, heel erg bedankt voor het leuke initiatief en de fijne bijdrage.

Op 17 April was het dan zover, de sportmarathon georganiseerd door Sportpunt Hoeven. Er was een combinatie van goede doelen, de helft voor Pink Ribbon en de andere helft voor Stichting Abrazos. Ik vind het persoonlijk een hele mooie combinatie en ben dan ook erg blij met de totale opbrengst van € 2655,43 , waarvan dus een ieder €1327,72 krijgt!

Ik heb van mijn broer Jan, mijn vriend Yvo en vriendinnen Mieke

en Grietje gehoord dat het een leuke marathon was met een hele goede sfeer! Probeer er de volgende keer ook bij te zijn en zo'n leuke, sportieve ervaring mee te maken.

Richard Mol, Marianne Bernards, Jeroen van Hees en al jullie andere collega's van Sportpunt Hoeven, die ik niet persoonlijk ken: Heel erg bedankt voor jullie inzet en deze geweldige opbrengst!

In maart zijn we gestart met het eerste deel van onze oudertraining autisme. Dit is de vervolgcursus op de basiscursus. Uiteindelijk hebben 12 ouderparen deelgenomen en werd de training als heel zinvol ervaren. Wel was het een hele verandering voor hen dat zij nu zelf in de training aan het werk werden gezet. Hier wordt in cursussen meestal door de cursusleider gepraat en luisteren de cursisten. Iedereen vond het een positieve ervaring en kijkt uit naar het tweede deel.

Begin mei zijn we begonnen met een nieuwe basiscursus autisme voor ouders die kortgeleden te horen hebben gekregen dat hun zoon of dochter een ASS heeft. Deze groep heeft 8 ouderparen en ook zij ervaren de cursus tot nu toe als heel zinvol. Vooral de uitwisseling van ervaringen wordt als prettig en leerzaam ervaren.

Er is nog veel meer te vertellen, maar dat kan allemaal niet, dit zijn de belangrijkste dingen voor nu.

De maand september ben ik in Nederland, mocht u meer willen weten over ons werk dan kunt u een afspraak maken door mij een mailtje te sturen. Ik kan dan een presentatie verzorgen zodat u nog een beter beeld krijgt van wat wij hier allemaal doen.

un abrazo fuerte,
Willeke Brouwers

